

KRZYWDZIĆ SIĘ (1) *vb impf*

2 *pl praes* krzywdzicie się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyrządzać sobie krzywdę; tu w funkcji wzajemnej: Mężowie/ braciaście sobie: przeczeże się łąco krzywdzicie [ut quid nocetis alterutrum]? WujNT Act 7/26

Formacje współrdzenne cf KRZYWDZIĆ.

TZ